

PARBLEU

Nieuwsbrief

NUMMER 3
SEPTEMBER 1992

Parbleu begint aan het vierde seizoen en ook al gaat dat nog steeds met vallen en opstaan: we blijven stug doorgaan. Dit najaar staan er alvast drie tentoonstellingen op het programma.

Er wordt van start gegaan met Désirée Palmen waarover u verder in dit nummer meer informatie vindt. Met deze tentoonstelling wordt ook het initiatief voortgezet dat we een jaar geleden met de zeefdrukken van Chris Gillis introduceerden. Vanaf dit najaar brengen we bij elke tentoonstelling een kleine kunstenaarseditie uit om zo de werkingskosten van Parbleu op te kunnen vangen. Désirée Palmen maakte in een oplage van 8 stuks een doosje waarin zich steeds 5 handgetekende kaarten bevinden. Er zijn van deze editie echter slechts 5 exemplaren voor verkoop bestemd. De prijs, inclusief een jaar steunend lidmaatschap van Parbleu, bedraagt 5.000 Bfr. De hierna volgende tentoonstelling is een project van Johan Rottiers. Onder de titel "Il faut cultiver notre jardin..." gaat hij een samenwerking aan met een tweetal tuinarchitecten. Ien Lucas sluit de rij van najaarstentoonstellingen. Maar hierover meer in de volgende nieuwsbrieven. Inmiddels staat ook vast dat de samenwerking met Galerie Fotomania uit Rotterdam, die deze zomer te gast was in Parbleu in het kader van de Zomer van de Fotografie, een vervolg zal krijgen. Parbleu zal immers in november meewerken aan het tot stand brengen van een tentoonstelling van jonge Vlaamse fotografen in Fotomania. We houden u op de hoogte.

De redactie.

Aan het werk van Désirée Palmen ligt doorgaans een loutere vormassociatie ten grondslag. Instinctief worden een bepaalde overeenkomst en betekenis aangevoeld die door multiplicatie een edukatief bestaansrecht verkrijgen. In eerste instantie voldoet dit gegeven. De werkelijke draagkracht dringt echter pas na verloop van tijd door.

Vrouwenborsten stulpen uit paddestoelen, vlinders passen perfect in borstkassen, de Rijn vloeit door het menselijk lichaam, een zetel draagt zijn kleinere versie. Waar ligt hierin de overeenkomst?

Is het niet steeds de kwetsbaarheid die naar buiten wordt gehaald? En bovenal de kontradiktie die in deze kwetsbaarheid schuilt.

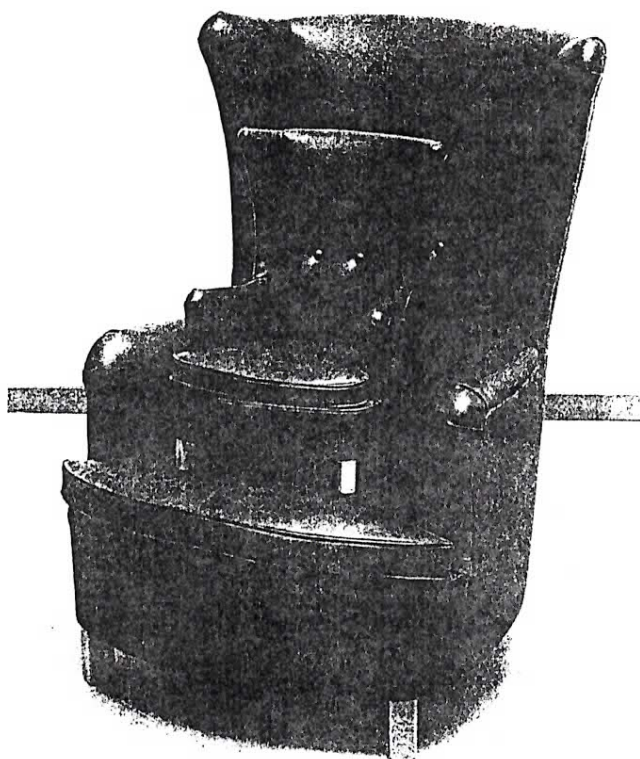
De breekbare vlinder neemt de plaats van de longen in - de vorm komt wonderwel overeen - maar heeft ook zijn morbide trekje en is op allesbehalve poëtische plekken als mest- en composthopen terug te vinden. De Rijn vindt op een anatomische plaat haar natuurlijke weg, maar is ook drager van ijle persoonlijke herinneringen.

De zetel en het kleintje zijn robuust en grappig, maar verwijzen uiteindelijk ook naar het wankel evenwicht van het moederschap: zonder pardon kan het kleine stoeltje uit de veilige moederschoot weggerukt worden.

De borsten zijn krachtig en levendig, maar de paddestoelen waaruit ze te voorschijn komen behoren bij uitstek tot de herfstflora en groeien op dode bladeren.

Een onmiskenbaar romantisch, weemoedig levensgevoel is aan het werk van Désirée Palmen niet vreemd. In die zin staat het heel duidelijk in deze tijd waarin ideologieën onherroepelijk verloren gaan. Er vindt een terugtrekken in de eigen persoonlijkheid plaats vanuit het besef dat dit het enige betrouwbare referentiepunt is. De eigen anatomische realiteit vormt daarbij een wereld op zich die in konfrontatie wordt gebracht met de omringende wereld. Door deze innerlijke wereld naar buiten te halen maakt Désirée Palmen de noodzakelijke aanwezigheid van het morbide hanteerbaar. Er valt hierbij een interessante parallel te trekken met het werk van haar Britse leeftijdsgenoot Damien Hirst, zij het dat de laatste voor een meer rigide aanpak kiest. Gaat het hem om een shockerende konfrontatie met het morbide dan bereikt Palmen op een indirectere wijze hetzelfde doel. Getuigend van een bepaalde tijdsgeest wensen beide kunstenaars de toeschouwer tot nadenken te stemmen over zijn plaats in het leven.

Edith Doove

Désirée PALMEN
* Maastricht (NL) 1963

1984-88 Rijkshogeschool voor Beeldende Kunsten, Maastricht
1989-91 Jan Van Eyck Academie (onder begeleiding van Guillaume Bijl Henk Visch)

Groepstentoonstellingen:

1987 "Svet Keramike", Arandelovac (Y)

1988 V.E.R.I.O., Maastricht

Gouvernement, Maastricht

"Kwartet", Rijksuniversiteit Limburg, Maastricht

1990 Jan Van Eyck Academie, Maastricht

1991 "Multiple-Multiplying-Multiplication" - een keuze van Ine Gevers, Jan Van Eyck Academie, Maastricht

"Temporary Consensus" - een keuze van Henk Visch, Stichting De Achterstraat, Hoorn (NL)

"Hellart Multiple", V.E.R.I.O., Maastricht

"Dominikanerkerk" - een keuze van Cor Blok, Maastricht

"Euroregionale 91", Ludwig Forum, Aken (D)

Solo:

1989 Kabinett Neuer Aachener Kunstverein, Aken (D)

1992 Parbleu, Antwerpen